

השבועון המצוייר לאינפורמציה

רחוב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "הא ח ל") ת.ד. 138 טל. 20785 מען המברקים: "עולמפרט" מו"ל: העולם הזה בע"מ מודפס: דפוס ישראל בע"מ, ת"א

מס' 844 שנה 17 י"ח בשבת תשי"ד

24.12.53

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: אורי סלע הכתב הראשי: עמנואל סרת

חברי המערכת: דוב אימן, משה כניאשני, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, יליז נילי, אוסקר טאבור, סילבי קשת ציירי שירים:

יואל בוכהלי, שלמה בנדור, שמואל בק, שרנא וייל, זאב ליסמן, מיליס פוגר, סאול קור, נרם רוטשילד מ"מ ראש מערכת, ירושלים ראש מערכת, חיפה זאב הרץ

סופרי חוץ: נבדריאל דנון, יוש, מקסים סלומון מנהל מעבדה: מנהל מוצע: שלמה אדיר

ראש המנהלה: שלמה הררי

על הקמפנות המזוהה של המדינה, המוכנה להשקיע מיליונים על גבי מיליונים בתוכניות פיתוח, והמקמצת באפלים הדרושים ל... חינוך המהנדסים והטכנים אשר בלעדיהם בניית כל אותן המבניות על בלימה. הכוח האמיתי של מדינת-ישראל אינו ב" כוחה הצבאי המגויס. כוחה טמון בעליוני- כוחה ההשכלתי וברמתו הטכנית. של האדם העברי. תפוקת האם העבריה לא תגיע לעו" לם אלא לחקק קטן מתפוקת האם בארצות- השונות. כוחנו בזה שניתן לילדים המעטים שלנו את ההשכלה והחינוך שיסגלו אותם לעמוד מול כוח גדול בהרבה במספר. אין זה רק חשבון של שעות-קרב, עת עומד סנקיסט מול סנקיסט וטייס מול טייס; זהו קודם כל חשבון למערכת שלום ובנין. אשר גם בהן קובע הכוח האמיתי של הגוף הלאומי יותר מאשר הכרזות מפיצצות באו"ם.

לפני שנה עלה על דעתי של עיתונאי קנדי רעיון משעשע מאד. הוא רצה להוכיח לי עורכי כי איש אינו קורא את ההודעות ה" צבאיות מקוריות. לכן שינע את העורך ה" פרסם משך שלושה ימים את אותה ההודעה עצמה מדי יום ביומו. עם אותה כותרת ב" עמוד הראשון. ללא שינוי. הצלחתה היתה שלמה: רק שלשה קוראים הרגישו בכך, שאלו את המערכת מה קרה. בשבוע שעבר עשה העולם הזה את אותו הגעשון. בעמוד 10 פרסם, תחת הכותרת "קודת התרופה", סיפור משעשע על גנב מכוננית. היה לו ליקוי אחד: אותו הסיפור עצמו פורסם באותו מקום שבועיים לפני כן.

אלא שאנחנו הצלחנו פחות מאשר הקנדי: מאות קוראים פנו אלינו מיד "בכתב ובטל" פון, שאלו מי כתבנו יצא מדעתו. היתה זאת פונת נאמנה שקוראי העולם הזה קוראים את העולם הזה. תוצאה אחרת היתה לגסיון שני באותו גליון. כדי לבדוק מה מידת העניין שמוצ" אים הקוראים במדור התשבצים, שמנו גלופה שאינה מתאימה כלל לתשבץ. כאן הצלחנו יותר — מספר הקוראים ששמו לב לכך היה הרבה יותר קטן.

השבוע בא למערכת אורח לבוש חלוק בית צבעוני. היה זה שלום כהן, ראש המע" רכת, שביקר אותנו ביקור נימוסין עם צאתו מבית-החולים. לפני כבודו החלמה. הוא ביקשני להודות לכל אותם הקוראים שהצי" פו אותו באיחולי החלמה. הרשה גם לי לצרף את תודתי שלי לרופאי הדסה תל-אביב ול" אחיותיו, שטיפלו בשנינו במסירות כה רבה.

מכתבים

משתדלים לספר את האמת ולהת לנו עתון יחיו שאפשר לקרוא בלי בוילה. התוצאה הבלתי-נמנעת היא: שנאה מהרבה צדדים, שכמה ממעשיהם, שנחשבו לסוד, הועלו על דפי עיתונכם. ... כאשר הייתי ילד הייתי מבקר בסרטי הקאוב בוים הווליס ולמרתו מהר את המושג "ללת שנסה לשוני". בסרטים אלה לא הרשעה הניגות נובכי הסוסים לדפוק כדור כנס של משהו, או להתנפל בכפיו על אדם חסר נשק. הניגות זו אינה כנמצא אצל ניכורי החושך שלנו. ואם עמד משהו מאחוריהם, הרי הרוב מתועב פי כמה. איני אוהד מובהק שלכם. לא פעם אתם מר" תיחים אותו כמאמרוכם. אך דבר אחר אני עושה מיד: מעכשו והלאה אבקשכם לשלוח לי את העתון כמינוי קבוע. בני פישר, ג'נבה, שווייץ

את בולכם בבית-החסדה על שמשכם שומר נאמן לניים המישי ערבי. אשל אנתון חיים במדינה בעלת דמוקרטיה מסוימת. כככות שקבלתם נתחם. עזריאל ברמלך, ירושלים

זה עתה קראתי את מאמרו של אחד מבכילי הקליבר הנרולים בעתונות הישראלית. ד"ר ה. ר. דוש הכרה בזכויות ערביי ארבינוש. פירושי כי בכל זאת יש המזהים אתכם. כל הכבוד לשל אומני לבו. אך, הזרות! הראש והאצבעות עשויים מחומר רד.

א. אבנרי, ירושלים בקורא ותק ונלהב פנעה פי קשות ההתנפלות הכריזנית... מה פלא שקולו של יעקב נדם מימים בהם ידיו של עישו משתלטות והולכות? אורי קיסרי, תל-אביב

הערומים והחיים אחרי שקראתי במדור המכתבים (העולם הזה 841) שישנו בחיפה חונ נוריסטי. או למה אתם לא מפרסמים את זה בעתונכם המתימר "היות", בלי מורא, בלי משוא פנים? אם יש לכם באמת דם ולא מיץ עכבינות, תהיו נא העתון הראשון בארץ שיחן להם הדיפה.

משה יוסקוביץ, תל-אביב דחילק, לאנשים ערומים? שמחתי לקרוא את המכתבים המוכיחים שעדיין ישנם בחורים עם דם. המוכנים להצטרף לחונ נר" דיסטי ישראלי. על אף הסכונ שברכ" מצד האדוקים המתימרים להיות את דעת הקהל. יש לנו מומן חונ כזה בחיפה. בו נמצאים שמונה הכרום. סולחננו ומצענו נשמרים עדיין כסוד, ואנו עומדים בקשר עם הנוריסטים בשאר הארצות. אנו קוראים לנוער הישראלי: אתם, הרחיבו מעט את אופקיכם והינשאו מעל המפלגות הקט" ננוית שפמשה כנס. היזמו את ראשיכם לקראת האור! התאחדו עם מדחילי הראות, וזה יביא לידי הקוסמופוליטיות שתשלוט בדר הבא בעולם. נוריסטי כל הארצות. התאחדו!!! זאב ה" ח'פה

הודיעט אין לו מה להפסיד בלתי אם אלת בגדיה ועולם ומלואו לפניו לזכות בהם!!! דרכון של אנרון? כבוד מכה של מר אנרון, היינו להצביע לפניכם על כמה שניאות ככתבתם, "מעשה ברכונ שרות" (העולם הזה 841). אם שואח מר אנרה או לא שואח להיות ציר, לא אתם היודעים. יתכן שהינו מתאים ונס מוכשר. אך שאיפתו מאו ומתמיד היתה לשבת בירושלים. את אשרת הכניסה לאיני הדוניה ביקש מירושלים ולא מלונדון. בה לא שעה זה עידן ועידנים.

העולם הזה מצטער על טעויותיו, מעונין בהזדמנות זו לדעת את כתובתה של צירות אינדונזיה בירושלים, שקיומה היה עד כה סוד לפנינו. היום, סילבאנה סוף סוף נילה מיכאל אלמו את כל טפשותה וברוחה של בעלת הירכיים, שהשפיעה כל כך על הנברים בישראל (העולם הזה 843). נראה שהבחורות המטומטמות ביותר מושכות את הנברים הרבים ביותר. בהתאם לכלל: מצא מי את מינו. יעל הירש, חיפה

זוהי מינפורמציה ישנה. אחרי הראיונות המזעזעים של אלמו עם נאבין וסילבאנה, הרי תוצאות הראיונות שהיו לי עם חבריהם למקצוע (בחלים): נר" קוסר: גה. מארלין גונרו: (תנועה שאי-אפשר להגדירה). קירק דאנלאם: זבנב. גינה לולוברנידיה: אני עצומה. לסי דרישטבס: אני יכול לספק לכם עוד, ב100 נרוש החתיכה.

עמק הבכא מפלאי בעיני כיוצר אתם דוברים המרחב ומאוד מוכאדק (העולם הזה 843) כנאום המרחב ומאוד לנויים (כולל ישראלים). מסכן זה, המתיפה ובוכה

בבית-המשפט. נראה לי כשופט נמור שהרם את ארצו, ולא הצליח אפילו להתנבד על שכירו האני גלים בארצו.

יוש שערי, תל-אביב צוחק מי שבוכה אחרון. גנבים ביום

התמונות שליוו את ה"נאום במרכז המפלגה" (העולם הזה 839) היו ננובות. לא הייתי מניב על כך אם לא חזרתי לנובב ארבע תמונות נוספות מאותו שפר, כ"פנישת ארבעת הגדולים-הקטנים", מבלי להודיע על המקור.

מיכאל שמשוני, חיפה אין העולם הזה נוהג לציין את מקור תמונותיו, נותיה במקרה זה טפרו המהולל של סיימס, כפי שציין כבר בתשובה למכתב קודם. לגמרי במקרה

המחקר שלכם על הנישואין (העולם הזה 843) מוכיח דבר אחד: שום דבר אינו עומד בפני בחורה-הרוצה להתחתן. יואל חורש, באר-שבע

מלבד החתן, בדרך כלל. אחרי כתבתכם, הסקתי את כל המסקנות וניגשתי לענין כאופס מדעי. אקדתי עם בחור שלא מצא חן בעיני בנשוא, נכנסתי למשרדו של קבלי, עברתי תי על רשימת הבנים ששרתו אתי כגנרל, עברתי אפילו שפתיים, למרות הנשוא השוטף. כל זה לא עזר — אני עדיין חקקה. הודיע לי בבקשה באופן דחוף מה היתה שניאתי.

רחל רייך, תל-אביב לא ביקרת במערכת העולם הזה. נכרים ירכרו אחרי רשימתכם המאלפת על הכלבים המדברים (העולם הזה 843). אני מצפה בקוצר רוח להתפתחות הבאה. מוקד לא יכנסו הכלבים לפארמנטים, ויפיעו באסיפות המפלגות ויציגו אותנו מן המספחות הסגלנית של ההולכים על שתיים?

דן גורי, ירושלים ומה רע בנביחות המפלגות הקיימות? מה תפשמני בקיץ? לפי עניות דעמי אין מקומה של הרפורמה, "מה תלכשי החורה" (העולם הזה 842) בעתון, וביחוד בפמדרורי המרכזים.

א. מיסמן, רמת-גן מה עוד נודיט? רבנים טובים ורעים

הרב הדסי, שתמונתו דורסמה כגליון העולם הזה (841), יכול לשמש דוגמה לניבונ שפעולה להיות בין הצינורות של אדם. לבין טניסות נפשו. צורת פניו כשלם הם יושר, מעשיו והתנהגותו למי שכל סבל בקורת. יהודי היכול להכניע דברים כאלו על הסמכות התודנית המרכזית — הרבנות הראי שית — אין השם רב הולמו. יהודי הבונט לסדר קידושין לזוג כמו מיכאל ואבינויל יובל, אינו ראוי להקרא בשם יהודי דתי.

שומרת-תורה, ירושלים לפני שנה וחצי נשאתי אשה. שלושה חדשים אחרי הנישואים נפצעתי באחת המערכות שם עברתי, ולכשכי בבית-החולים אורה אשתי את כל החפצים והסתלקה מביתי. כאשר חזרתי מבית-החולים, פניתי למשמרה ש הפנתה אותי לרבנות. כאן סלחתי את העניין עד עכשו. עתה הנני אדם לא נשוי, לא מנוש ובר צוני שתפרסמו את דברי אלה שמא תמצאו אונן קשבת שתחילי לזוג בענינים אלה, בהם אין הרבנות עושה מאומה, אלא מוציאה כספים מאי נשים ומחבת את הענינים שונים בכדי שהיא תוכל להתפרנס.

זכריה מלחי, רחובות ספקל שררה הסיסור הקלאסי (העולם הזה 841) מועזע במיור חי. מה ענום הובר שנערה שעלתה ארצה מתוך הדיחה הלוצית ולא מתוך כפרה, התלרררה ב" מדרגות-הננות. אנו מרבים כל כך לדבר על עליה מל המערב, הכן נטפל בעליה החדשה האם בל כך קשה להקים בתי-ארה, שבהוד בודדת את כל למצוא שם מקלט, ולא תצטרך לכשת את הלילה על ספקל בשרדה?

משה ספיר, תל-אביב

המפלגה? הנאשם: מודה. התובע: האם נתת הור" אות לבצע מעשי חבלה ב" בתי החרושת לנשק בשעת המלחמה נגד הפולשים הגר- מנים? הנאשם: מודה.

השופט: הנאשם וולאדי מיר איליץ לנין, אתה נמצא אשם ואני דן אותך ל... קסט מפרוטוקול חקירה של ועדת הסינאט לפעולות הממשלה בראשותו של יר" סף סק-קארתי:

החוקר: האם בזמן שרר" תך בצבא פקדת על חיילים למסור שטחים גדולים ל" קלגסים האדומים? החוקר: כן. החוקר: ומסרת נשק ו" חמרים איסטרטגיים חנוניים לאירגונים קומוניסטיים בל- עזרו לך בכך? הנאשם: כן, הם נתנו לי קרון מיוחד. התובע: אתה עזרת לכובד? טרוצקי? הנאשם: מינתי אותו ל- קומיסר המלחמה. החוקר: אתה פלגת את

החוקר: האם את תמונתך

השבועון המצוייר לאינפורמציה

פסקו השבוע

כשהוא רוצה — היא לא רוצה כשהיא רוצה — הוא לא רוצה, כששניהם רוצים — מתחילות שיחות עם ה" מפלגה שלישית.

דיח סודי

קסט מפרוטוקול בית ה" דין העממי המהפכני העליון לשיפוט מזורז ביותר של בוגדים אימפריאליסטיים. התובע: באת לארץ על מנת להפיל את המשטר? הנאשם: מודה. התובע: גנרלים גרמניים עזרו לך בכך? הנאשם: כן, הם נתנו לי קרון מיוחד. התובע: אתה עזרת לכובד? טרוצקי? הנאשם: מינתי אותו ל- קומיסר המלחמה. החוקר: אתה פלגת את